

Сімдесят років... Че так нудно.

ФМ, 1987²

В останнє я бачив Фредді Меркюрі 9 серпня 1986 року. Він у короні і королівській мантії прогулювався по сцені в Небворт-парку, а з колонок ревів держаний гімн. Тоді ніхто не зізнав, що це його останній виступ з Queen.

Музиканти зіграли всі хіти — вони зважди їх грали, — включно з «Богемною рапсодією»: все потонуло в громі і блискавках, як обіцяли слова пісні, а на сцену вивалили стільки сухого льоду, що, здавалося, пожежа почалася. На живих концертах Queen сповідували дуже просте гасло: «Засліни й оглуши». Але мені запам'яталися корона, мантія і впевнена, на всі зуби, усмішка Фредді. Він ніби казав: «Звісно, я смішний. Хіба це не круто?!».

Уперше я побачив Фредді Меркюрі по телевізору взимку 1975-го: якийсь туманий чорно-білий образ у кліпі до «Богемної рапсодії» — тільки зуби й волосся. Мені було тоді десять, і мозок не міг зображені всіх цих «Галілео Фігаро!» і «Бісмілла!».

ПОПЕРЕДНІЙ РОЗВОРОТ. «Дияволятко», клуб Marguee, Лондон, з лютого 1973

ЗЛІВА. Killer queen, червень 1974.

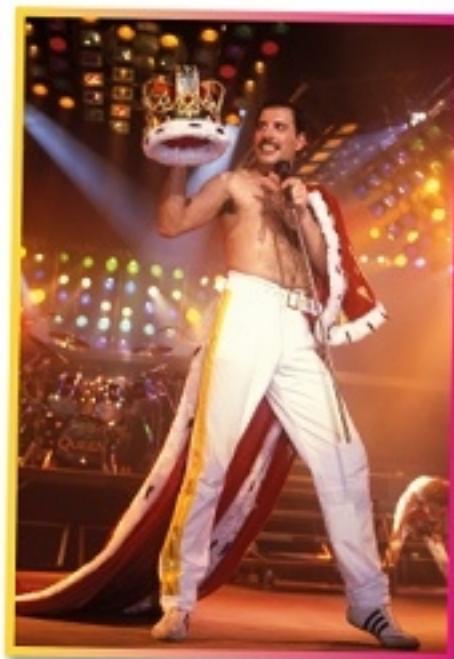
© Mick Rock 1974, 2016

СПРАВА. «Сладкосмешець престолу», стадіон «Вемблі», липень 1986

Та якщо ти ріс у сімдесятих-вісімдесятих, то втекти від Queen було неможливо. З роками я відкрив для себе Інню музику. У Queen немає двох одинакових альбомів, пласне, двох одинакових пісень немає. Але групу відвінавали моментально, так само, як голос Фредді.

З часом мій допитливий юний розум відкрив ранні пісні Queen — The Fairy Feller's Master-Stroke, Stone Cold Crazy. Вони звучали ніби Led Zeppelin у балетних траяно і пачках. Потім була Bicycle Race, можливо, найхимерніша поп-пісня 1978 року і — якщо вірити легенді — єдиний хіт, натхненний романтичною зустріччю з велосипедистом на «Тур де Франс». Далі Queen вдалося відіграти хіт Девіда Бові Under Pressure — він звучав так, ніби кілька різних пісень перемішали в одну. Смисл пісні насили вгадувався, але вона залишалася незимовно, незображенено чарівною.

На той момент склалися два публічні образи Фредді Меркюрі. Старий — довге волосся плюс зуби — і новий — коротке волосся плюс вуса плюс зуби. Обидва здавалися мені забавними. Однак в обох іпостасях Фредді залишався майстерним і дотепним автором. Інші учасники групи теж писали пісні — часто грандіозні пісні, — але «продавав» їх Фредді.

Я подумав: «Зроби так, як любиш: накрути побільше гармоній, переграй усіх. І забий на чужу думку», — вона мені, знаєте, по барабану.

ФМ про «Богемну рапсодію», десь у 1977-му³

Те саме було на сцені: у Небворті, на «Вемблі», на всіх інших майданчиках, де вони мене осліпляли й оглушали. Queen завжди були забавними і бліскучими, а найбільше — Фредді Меркюрі. Як співав він у пісні Let Me Entertain You, «аби розважити тебе, згодиться все, що трапиться під руку». До ролі «Фредді Меркюрі» він ставився серйозно, але завжди усвідомлював, скільки в ній абсурду. Передивіться його виступ на Live Aid — як йому важко було тримати серйозне обличчя.

Зовсім інша історія — Фредді поза сценою. Йому судилося складне, потасмне, проблемне і в підсумку трагічне життя. Він помер дуже молодим. Та навіть зараз, через тридцять років, коли Фредді було би під вісімдесят, від його музики не сховаєшся. Вона скрізь.

Від 1998 року я багато разів брав інтерв'ю в колег Фредді по групі — Брайана Мей і Роджера Тейлора, говорив з доброю сотнею людей, які знали його особисто. Дехто знатав Фредді тільки як Фарруха (потім Фреда Бульсару — таким він був до Queen). Інші знали його лише як

світову знаменитість, рок-зірку. Всі вони додали в цю історію якусь ноту.

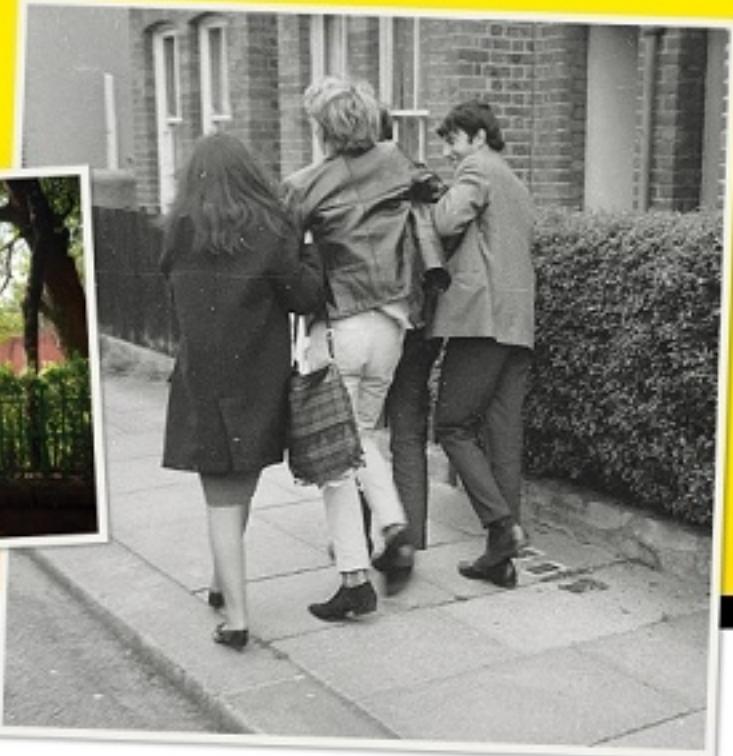
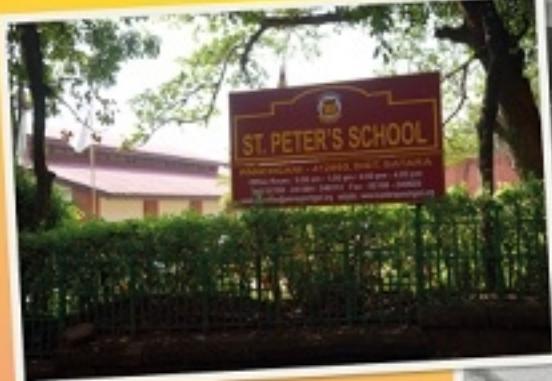
Ця книжка розповідає про те, ким був і ким став Фредді Меркюрі. Я хотів віддати належне його ідачі й акторській майстерності, розповісти про музиканта й автора пісень, чий талант іноді лишається в тіні його ж харизми.

Іноді я питала себе, а що робив би Фредді Меркюрі зараз, якби дожив. Виступав би з Queen? Судив би шоу талантів на телебаченні? Писав би хіти для інших артистів? Аранжував би мюзикли на Вест-Енді? Пилососив би будинок у рожевому топі на каблуках? Чи насолоджувався б тихим життям, але під настрій діставав би корону й мантію? Хто зна, але впевнений, що він, як завжди, залишався б забавним, живим і бліскучим.

Зліва. Як завжди, бліскучий.
Hammersmith Odeon, листопад 1975
Справа. Завоювати світ. Live Aid,
13 червня 1985

Внизу зліва. Інтернат, у якому вчиться Фредді
Панчані, Індія
Внизу справа. Сімнадцирічний Фредді
Меркюрі (крайній справа) допомагає нетверезому
однокурснику, Айзелворт, Лондон, 1965

ХРОНОЛОГІЯ

1946

5 вересня. На Занзібарі – тоді це був британський протекторат – народився Фаррух Бульсара.

1954

Фарруха відправляють в інтернат св. Петра в містечку Панчані під Бомбей (тепер Мумбай). Там він почав учитися гри на фортепіано. Десь у той час став називати себе «Фредді».

1958

Створив із чотирма друзями свій перший гурт – Hectics (у вільному перекладі – «Здихлики»). Грав у ньому на фортепіано. Хлопці виконували на шкільних танцях і святкових заходах стандартний рок-н-рольний репертуар.

1963

Лютій. Закінчив школу, повернувшись до батьків на Занзібар.

1964

Березень. Через політичні заворушення на Занзібарі сім'я переїхала в Англію та оселилася у Фелтемі, графство Міddлсекс.

Вересень. Фредді вступає в політехнікум в Айзелворті, вивчає мистецтво.

1966

Літо. Закінчує політехнікум в Айзелворті з дипломом GCE A-Level (еквівалент диплома про поширену середню професійно-технічну освіту, спеціальність «Мистецтво»).

THE GOLDEN BOY

*Женогано боксує, добре співає,
прекрасно грає на фортепіано,
непереможний у настільному тенісі,
посередній бігун.*

Шкільна характеристика на ФМ,
десь 1959 рік